

[Forsvarsministeren.]

jeg ikke tidligere har kunnet komme med et Forslag af denne Karakter, er det, fordi jeg steds har mødt det Argument, at Marinens og Hærens Befalingsmænd maatte vente med deres Lønforhøjelse, indtil den almindelige Revision af Tjenestemandsløvgivningen skulde finde Sted. Men er det saaledes, at der her i Folketinget er et almindeligt Ønske om at se bort herfra, tror jeg, at den højtærede Finansminister og jeg maa tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse — hos mig vil der ingen Modstand være derimod.

Til det ærede Medlem Hr. Carsten Raft vil jeg sige, at vi naturligvis allerede for længst har taget Spørgsmaalet om en Paa-begyndelse af Officersuddannelsen op, ikke blot inden for Hæren, men ogsaa inden for Marinen. Intet er vigtigere, end at denne Uddannelse ikke standses; den har været standset tilstrækkeligt længe paa Grund af Tyskernes Stilling her i Landet. Vi savner i overordentlig Grad Befalingsmænd. Vanskelighederne ved at uddanne dem er ogsaa meget store, men det er klart, at det tager Tid at uddanne Befalingsmænd, og vi maa have en saadan Uddannelse i Gang saa hurtigt som muligt.

En Annonce i Dagspressen har allerede gjort det klart for Offentligheden, at Marinen paabegynder sin Uddannelse ved Indkaldelse af Lærlinge allerede til Efteraaret, saaledes at vi begynder Kadetuddannelsen paa ny, samtidig med at Kadetskolen træder i Virksomhed igen. Og for Hærens Vedkommende er det saaledes, at de Planer, der utvivlsomt vil blive gennemført, vil medføre, at Hærens Officersskoles Klasser kan begynde at arbejde igen til 1. November, hvor ogsaa en ny yngste Klasse vil blive oprettet, hvorefter Arbejdet ogsaa her kommer i fuldt Sving.

Det ærede Medlem fremsatte Tanken om Psykologers Anvendelse ved Udpegningen af de egnede Emner. Ogsaa dette er en Sag, som vi beskæftiger os med i Ministeriet. Der er givet Besked om, at vi skal indhente Oplysninger om Psykologers Anvendelse i andre Hære, først og fremmest i den engelske og den svenske. Vi vil udsende Studiekommissioner, der skal søge at faa hele dette Spørgsmaal indarbejdet, og jeg er personlig i Forbindelse med fremtrædende Læger her i Landet, som har været saa venlige at stille Forslag over for mig i denne Henseende — noget saadant er jeg altid taknemmelig for. Det er et ganske pudsigt Sammentræf, at jeg just har aftalt en Sammenkomst med en Læge en af de nærmeste Dage, hvor vi skal

gennemarbejde dette saa overordentlig vigtige Problem.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen var inde paa en lang Række Spørgsmaal, som staaer i Forbindelse med dette Lovforslag, og som er af Betydning for det. Jeg vil i Anledning af en Bemærkning om Preusseriet sige, at jeg tror, at de Forestillinger, man gør sig om Preusseriet i den danske Hær og Flaade, er ganske overordentlig overdrevne. At der kan være Eksempler her og der paa en Indstilling og en Optræden, som ikke svarer til de Forestillinger, vi ønsker skal være de fremherskende, er vel rigtigt, men det er afgjort ikke rigtigt for Hovedparten af Befalingsmændenes Vedkommende. I øvrigt er det ikke noget, man just er begyndt at bekæmpe nu, men det er noget, man i Aarene før og under Krigen i høj Grad har vendt sig imod. Jeg tror ogsaa, de Erfaringer, som Modstandsbevægelsens Folk i det store og hele har gjort med de Befalingsmænd fra Hær og Flaade, som de arbejdede sammen med, viser, at disse i høj Grad stod paa Linie med og havde den samme almene Indstilling, som hersker i vort Folk.

Jeg var glad for hele den Tone, som gik igennem det ærede Medlems Tale, der paa een Gang naturligvis indeholdt et Krav om, at der skulde tages dette Hensyn til Modstandsbevægelsens Folk, at hele Indstillingen skulde være en anden end den, man tidligere har haft, samtidig med at det ærede Medlem understregede — hvad jeg er ham taknemmelig for —, at der ikke maatte slaas af paa de militære Krav, at Hensigten ikke blot var den at faa disse bestemte Folk ind i Hæren, men at det, som maatte være Maalet for alle Bestræbelserne, var at tilvejebringe en Forsvarsmagt, der i militærsaglig Henseende ogsaa var tilfredsstillende. Især var jeg glad for de Udtalelser, der blev fremsat, og som viste, at Modstandsbevægelsens Folk, hvad jeg ikke har tvivlet om, selv er ivrige for ikke blot at komme ind, men ogsaa at blive uddannet og dygtiggøre sig til at kunne være Foregangsmænd eller dog staa fuldt paa Højde med de Befalingsmænd, der er i Hæren, og at de derfor har Ønske om gennem yderligere Kurser at kunne erhverve den saglige militære Uddannelse, som er en Nødvendighed for at kunne blive en god Officer.

Thi man maa jo ikke glemme, at det ikke blot er den aandelige Indstilling, der gør sig gældende; men skal der være den fornødne Tillid imellem Mandskab og Befalingsmænd, maa Mandskabet have en ubetinget Tiltro til Befalingsmandens